

Şiir
Hüseyin GÖK

KIŞIN ARDINDAN GÜMRAH KOŞU

Yağsın kar
Dağlara ovalara
Irmaklara çaylara
Susuzluğumuzca

Örtsün bir baştan
Bir başa
Çarşaf gibi beyaz
Tüm yeryüzünü

Yatak yorgan olsun
Sarıp sarmalasın
Bir kundak misali
Alsın koynuna

Börtü böcek nebatat
Dalsın uykuya sonsuz
Çağırsın engin dinginliğine
Yol alalım aydınlığında

Yağsa içimize bir de
Çözülse kalbimizin kırağıları
Kışın ardından gümrah koşarken
Yeniden doğuşa..